

Ballant amb la Trinitat

Dij, 13/06/2019 per Centre de Pasto...

[El Cim s'acosta](#)

Aprofitant que el diumenge 16 de juny se celebra la Santíssima Trinitat, us proposem d'aprofundir-hi a partir de la coneguda "Icona de la Trinitat" d'Andrej Rublev.

Ballant amb la Trinitat

Rublev, en la seva icona de la Trinitat, ens pren per la mà i ens fa entrar dins l'espai pictòric, on tenim el nostre lloc davant de la taula parada. De manera que d'espectadors passius ens convertim en partícips d'un misteri que fecunda la realitat. Com va fecundar Abraham i Sara, contra tot pronòstic, i més enllà de les seves expectatives. La icona de la Trinitat parteix d'aquella escena entranyable d'Abraham i Sara acollint tres misteriosos estrangers en els quals troben l'empremta de Déu mateix (Gn 18-19). L'acollida, doncs, de l'alteritat, de la diferència, de l'estranger, és ocasió privilegiada de trobada amb Déu. Una acollida on, des de molt antic, la comunitat cristiana hi reconeix la Trinitat, perquè el camí de l'hospitalitat és camí d'estimació i Déu mateix és amor que es manifesta en les relacions humanes.

Andrej Rublev, al segle XV, va pintar aquesta icona per a l'ermita de la Trinitat, construïda per sant Sergi, en uns moments històrics durs per al poble rus. Despulla l'escena fins a deixar-hi l'essencial. Contemplem aquests tres personatges forts i delicats simultàniament, sense edat ni sexe definits, en una composició molt dinàmica, on el joc de mirades i la circularitat del gest envolten el calze (pròpiament, tres calzes, un dins de l'altre, com les nines russes). La taula parada de l'Eucaristia n'és el centre.

Les figures

El Pare, vestit amb robes d'un color indefinit, transparent -invisible-, el Fill vestit amb el blau de la divinitat i el vermell de la carn i la sang (amb el cap inclinat en un gest molt semblant al que trobem en tantes pintures que representen el crucificat), l'Esperit amb el verd de la vida. Tots tres comparteixen el blau, però només el Fill vesteix la visibilitat del color de la carn. Al seu darrere, tres símbols: la casa de l'acollida (i de la tradició), l'alzina de Mambré -o l'arbre de la vida que també és l'arbre de la creu-, la solidesa de la roca d'on Moisès fa brollar l'aigua.

Les figures són iguals i diferents alhora, sense altra jerarquia que les mirades del Fill i de l'Esperit al Pare, una bona imatge de la igualtat en la diversitat; la Trinitat és un conjunt, no pas la compartimentació Pare/Fill/Esperit a què la mirada occidental ens ha acostumat.

El món

El món hi és ben present, expressat en el llenguatge icònic per aquest rectangle que es pot veure sota el calze. El món que coneixem, el dels homes i dones d'avui, doncs, és al bell mig de la Trinitat i de l'Eucaristia.

Una icona que, com totes les icones, no pretén descriure el món visible, sinó connectar-nos amb el Déu invisible. La icona, doncs, ens evoca la imatge de Déu i ens porta a preguntar-nos quina icona pintem nosaltres amb les nostres vides: ¿quin Déu es manifesta a través nostre?

Mercè Solé